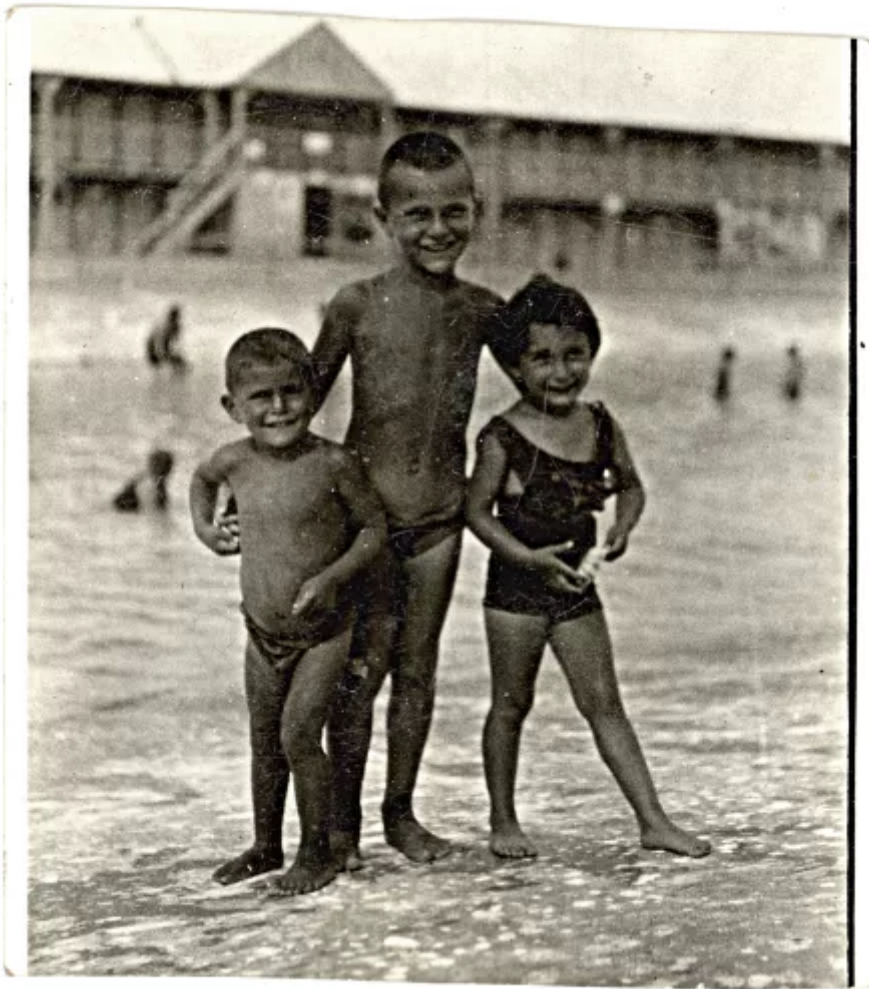


Molnár István És A Bátyja, György



A kisebbik gyerek Molnár István, a férjem, a nagyobbik Molnár György, a bátyja, a kislány nem tudom, ki.

Volt egy szomszédunk a Bécsi utcában, egy akkor harminc körüli asszony, akivel én nagyon jóban voltam. A férje nem jött haza, és volt egy kislánya. 1946-ban augusztus huszonegyedikén délután (másnap, hogy huszadikán jött a forint) lementünk sétálni a korzóra, és ott jött velünk szemben a férjem, akinek evvel az asszonnyal srégvizaví volt üzlete a Nagymező utcában. Ők jól ismerték egymást, így lettünk bemutatva egymásnak. Szokta mondani, hogy a Duna-parton szedett föl

1947-ben házasodtunk. Egész egyszerű polgári esküvő volt. Akkor még nem volt így felosztva Budapest, csak tizennégy kerület volt. A szűk belváros volt az ötödik kerület [A belváros a negyedik kerület volt, a mai külső kerületek nagy része pedig nem tartozott még a fővároshoz. - A szerk.]. Az előjáróság - akkor így hívták - a külső Váci utcában volt, és ott az előjáróság ócska hivatali szobájában volt az esküvő.

A férjem például cserkész volt, és az egy zsidó cserkészcsapat volt a Toldi, és a mai napig összetartanak, és összejárunk velük, és háromévenként van egy világtalálkozó. Brazíliából, Ausztráliából jönnek el. Ők sürgetik. Itt, aki az egyik, aki ezt szokta szervezni. Az egy komoly

munka, mert összejönnek negyven-ötvenen, és azoknak szállást és komplett programot csinál négy-öt napra. Nemcsak úgy, hogy itt laktok, és akkor csináljatok, amit akartok, hanem bérel egy buszt, ami viszi az egész társaságot ide-oda. Egyszer voltunk Sopronban, volt olyan, amikor csillagtúrában Pestről mentünk ide-oda. Utoljára voltunk Sopronban, az nagyon jól sikerült. Most állítólag Bécs mellé megyünk. Az egyik, aki marseille-i, minden évben azt mondja, hogy elég volt, most már elég öregek vagyunk, de az amerikaiak presszionálják, hogy akarnak jönni. Ausztráliából is jönnek. Összetartó társaság. Van egy évente kétszer megjelenő újságjuk, ami abból tartja fenn magát, hogy a fiúk adják össze a pénzt rá. Nincs a lapnak ára, hanem időnként mindenki ad ötven dollárt, száz dollárt, ötszáz dollárt, ki mit tud, és akkor, amíg az tart, addig tart, amikor fogytán van a pénz, akkor a szerkesztők körbekalapozzák a világot.

A bátyját Sopron mellett, Hidegségnél lőtték agyon.